

KÖSZÖNETTEL - T. T.

Soha nem mulasztotta el a borítékba tenni az aláírt szerződése mellé a kis cédulát, amin ez állt: „Köszönettel, T. T.” Pedig mi tartozunk neki óriási köszönettel, akikkel megosztotta egy-egy társasköri estén gyémánttisztaságú gondolatait az irodalomról, az életről. Elkezdett egy mondatot, és mire a végére ért, máris valóságos szellemi utazásban részesítette a hallgatóságot, és ez így ment mondatról mondatra. Megbabonázva hallgattuk...

2008 óta vagyok az Óbudai Társaskör vezetője, azóta rendszeresen dolgoztunk együtt, ám Tamás már a múlt évezred vége óta fel-fellépett nálunk. 2010 és 2017 között nyolc irodalmi estet szerkesztett és vezetett a Társaskörnek. E-mailben tartottuk a kapcsolatot. Most újraolvastam a levelezésünket. Ha elvállalta a felkérésemet, márpedig mindig elvállalta, attól kezdve teljes figyelemmel volt az ügyünk iránt. Először is megírta az est címét és hozzá az ajánlószerződést, aztán javaslatot tett a színészekre, vagy konkrétan kért valakit, vagy csak a korukat, nemüket határozta meg. A műsortükröt azután velük és a zenei szerkesztővel egyeztetve készítette el. Nagyszerű, kifejező címeket tudott adni. Ilyeneket: Egyperces évszázad (2012. április 2. Örkény István 100); Táncol a hold (2013. április 11. Weöres Sándor 100); Nagyon messze és egészen közel (2014. november 9. Holokauszt Emlékév); Mécsesszemű remény (2016. október 13. Emlékezés 1956-ra).

Ajánlószerzői is külön kis gyöngyszemek voltak. Az utolsó fellépése 2017. április 21-ére esett: Nagy úr a szó – Esterházy 67. Álljon itt ennek az estnek a Tamás által írt ajánlása:

„Esterházy Péter 2017. április 14-én lenne hatvanhét éves. A 67: prím szám (a 2017 is az). Esterházy, „a kiugrott matematikus” sokszor írt a prím számokról (vö. *Tizenhét hattytűk*) és sokszor írt születése napjáról (vö. *Egy nehéz nap éjszakája*). Az író műveiből készülő összeállítás vezérgondolatául a születést és az egyediséget választja, tárgyául pedig a különöst, a meghökkentőt: mindazt, aminél nem lehet nem elidőzni. Azokat a szövegeket, amelyekben az egyszeri kerül középpontba. A véletlen, a sejtelem, a paradoxon. S nem emlékestre várjuk az érdeklődőket, nem a sötét árny vetül rá: Esterházy Péter 67 éves lenne. Nem. A „Nagy úr a szó” cím alatt ez áll: Esterházy 67. Hat van hét.”

Ezen az esten egy különös, nagyon kifejező jelzőt használt Esterházy Péterre: egybelátó. Magyarozatként pedig azt mondta, hogy Esterházy az írásaival megtanított minket egybelátva gondolkodni hazáról, családról, önmagunkról és egyáltalán mindenről, s ez olyan ajándék, amiért elegendő és teljes köszönetet nem tudunk mondani.

Az est után ezt a levelet kaptam tőle:

„Kedves Pihe,
köszönöm a meghívást és a körvonalazódó lehetőségeket. Remélem, ma nem vallottunk szégyent. Általában jónak tűnik a visszhang – sokan megszólítottak, a Kéhliben, ahová beültem, az est számomra ismeretlen négy vendége áthívott asztalához. (...)

Szeretettel: T”

Kedves Tamás, engedje meg, hogy én is ezzel a különös jelzővel illessem Önt: egybelátó. Hiszen ezeken az esteken Ön is egybelátásra tanított minket. Az irodalom, az élet, a világ egybelátására. Ez olyan ajándék, amiért (most szintén az Ön szavait használva) elegendő és teljes köszönetet nem tudunk mondani...

Szeretettel: Pihe (Harsányi Mária)

Köszönettel: Óbudai Társaskör